

26. 7. 2004

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Evropská úprava spojování podniků aneb co podnikatele čeká v řízení před Evropskou komisí

Na začátku tohoto roku bylo přijato Nařízení Rady EU č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (dále jen „Nařízení“), které se dnem 1. května 2004 stalo přímo aplikovatelným na území České republiky stejně jako Nařízení Komise EU č. 802/2004, které stanoví zejména formu, obsah, jakož i další podrobnosti notifikací. Řízení před jednotlivými soutěžními úřady členských států je pak ponecháno úpravě národním právním řádům. (O novelizaci zákona o ochraně hospodářské soutěže jsme na tomto místě psali nedávno.) V tomto článku se zaměříme na některé aspekty řízení před Evropskou komisí („Komise“).

Na začátku tohoto roku bylo přijato Nařízení Rady EU č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (dále jen „Nařízení“), které se dnem 1. května 2004 stalo přímo aplikovatelným na území České republiky stejně jako Nařízení Komise EU č. 802/2004, které stanoví zejména formu, obsah, jakož i další podrobnosti notifikací. Řízení před jednotlivými soutěžními úřady členských států je pak ponecháno úpravě národním právním řádům. (O novelizaci zákona o ochraně hospodářské soutěže jsme na tomto místě psali nedávno.) V tomto článku se zaměříme na některé aspekty řízení před Evropskou komisí („Komise“).

Dle Nařízení jakékoliv spojení podniků (soutěžitelů), splňující podmínky čl. 3, které má komunitární rozměr, musí být notifikováno Komisi, a to před jeho uskutečněním. V jednotlivých členských státech pak již notifikace probíhat nemusí. Pokud strany prokáží záměr uzavřít závaznou dohodu nebo již veřejně oznámily svůj záměr učinit veřejné nabídky převzetí cenných papírů, mají možnost notifikovat spojení podniků ještě před rozhodnou skutečností a zjistit si tak předem postoj Komise.

Řízení před Komisí je rozděleno do dvou fází. Po obdržení notifikace je Komise povinna zveřejnit tuto skutečnost v Úředním věstníku EU. Komise poté rozhodne jedním z následujících způsobů: (i) rozhodne, že notifikované spojení podniků nespadá do působnosti Nařízení, (ii) prohlásí spojení podniků za slučitelné se společným trhem nebo (iii) rozhodne o zahájení řízení, jestliže notifikované spojení podniků vyvolává vážné pochybnosti o slučitelnosti se společným trhem. V případě, že Komise ve lhůtě 25 dnů (která může být v určitých případech prodloužena) nepřijme jedno z výše uvedených rozhodnutí, je spojení podniků považováno za slučitelné se společným trhem.

V případě, že Komise vydá rozhodnutí uvedené pod bodem (iii), zahájí řízení a s ním spojené šetření, sdělí stranám písemně své námitky proti spojení podniků a vyzve strany k vyjádření. Tato druhá fáze řízení je ukončena rozhodnutím Komise, které prohlásí spojení podniků za slučitelné či neslučitelné

se společným trhem. Komise musí rozhodnout obvykle do 90 dnů ode dne zahájení řízení.

V případě porušení ustanovení Nařízení je Komise oprávněna uložit sankci, a to v podobě pokuty (jejíž výše je stanovena na základě celkového obrátu dotčeného subjektu) nebo penále (jehož výše je stanovena na základě průměrného denního celkového obrátu dotčeného subjektu za každý den prodlení).

Rozhodnutí Komise jsou přezkoumatelná Evropským soudním dvorem, resp. Soudem první instance. Jestliže Evropský soudní dvůr rozhodnutí Komise zruší (byť i jen jeho část), je Komise povinna dané spojení podniků znovu přezkoumat ve světle aktuálních tržních podmínek.

Dle nové právní úpravy může Komise prostřednictvím systému tzv. referrals (předávání případů), za splnění stanovených podmínek, předat posouzení případu spojení podniků soutěžnímu úřadu členského státu a naopak. Tak bude možno na úrovni Komise posoudit i spojení, která sice nesplňují kritéria stanovená Nařízením, avšak přesto mají komunitární význam.

Další změnou oproti původní právní úpravě spojování podniků je zavedení nového druhu tzv. substantivního testu, který je postaven na principu podstatného narušení soutěže. Za spojení podniků neslučitelné se společným trhem bude prohlášeno spojení, které by vedlo k podstatnému narušení hospodářské soutěže na společném trhu nebo jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení. Vznik nebo posílení dominantního postavení tak už nejsou nezbytným předpokladem pro shledání narušení soutěže, jako tomu bylo dříve.

Nařízení tak přineslo několik zásadních změn do stávající úpravy (Nařízení Rady č. 4064/1989 o kontrole spojování podniků). Cílem změn by mělo být zkvalitnění ochrany hospodářské soutěže při současném respektování oprávněných zájmů soutěžitelů. Je však pochopitelné, že změny nemusí být všemi subjekty vítané – viz např. uplatnění substantivního testu.

V souvislosti s přibližováním české právní úpravy komunitárnímu právu je v současné době připravována další novela zákona o ochraně hospodářské soutěže, která by měla nabýt účinnosti ještě v tomto roce. O jejím obsahu Vás budeme informovat v některém z dalších příspěvků.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Prekluze důvodu neplatnosti VH](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)

- [TOP 5 judikátů z korporátního práva za rok 2025](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Proč dnes více než polovina M&A transakcí ve střední Evropě nekončí podpisem](#)
- [Přehnaná, nebo důvodná prevence? Zajištění a utvrzení závazků v praxi](#)
- [Návrh nového zákona o digitální ekonomice](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 30.: Jednání za s.r.o. - zápis jednatelského oprávnění do obchodního rejstříku](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)